

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci **žalobcov: 1/ M... G.**, nar. X., bytom L.L., **2/ J. G.**, nar. X., bytom L.L., zastúpení *advokátom* JUDr. M. K., Advokátska kancelária so sídlom v P, U., proti **žalovanému: Krajský stavebný úrad v Prešove**, Nám. Mieru č. 3, 080 01 Prešov, za účasti: 1/ M... Š., nar. X., bytom L.L., 2/ P. Š., nar. X., bytom L.L., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 19. februára 2008 č. j. 2008-161/605-4/SP-Ka, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/22/2008 - 159 zo dňa 22. mája 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/22/2008 - 159 zo dňa 22. mája 2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, uvedeného v záhlaví tohto rozsudku, ktorým žalovaný odvolanie žalobcov zamietol a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu – Stavebného úradu obce L., ktorým stavebný úrad podľa § 88 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 88a ods. 4 stavebného zákona vydal stavebníkom P. Š. a jeho manželke M. Š. dodatočné povolenie stavby „Hospodárskej budovy“, umiestnenej na pozemku parc. č. X. k.ú. L.. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a konania mu predchádzajúceho dospel k názoru, že žaloba nie je dôvodná.

Podľa názoru krajského súdu žalovaný ako odvolací správny orgán sa v rozhodnutí vysporiadal s námietkami žalobcov ako odvolateľov. Konštatoval, že z odôvodnenia

rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu a z obsahu administratívneho spisu nepochybne vyplýva, že obidve rozhodnutia boli vydané v súlade so zákonom na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a v rozhodnutiach boli uvedené konkrétne dôvody, na základe ktorých bolo rozhodnuté o dodatočnom povolení vyššie uvedenej stavby. Prvostupňový správny orgán sa v plnom rozsahu riadil v konaní o dodatočnom povolení stavby okrem ustanovenia § 88a stavebného zákona aj ustanoveniami §§ 58 až 66 stavebného zákona, podľa ktorých postupoval a výsledkom konania bolo rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby „Hospodárskej budovy“.

Krajský súd poukázal na to, že žalobcovia nevznášali v ústnom konaní námietky v rámci stavebného konania o dodatočnom povolení stavby postavenej na parcele č. X. k.ú. obec L., tieto uviedli až v podanom odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu, s ktorými sa žalovaný vyporiadal dostatočne, pričom poukázal na podmienky určené v rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby.

Podľa názoru krajského súdu otázkou, či je stavba v súlade s verejným záujmom sa dostatočne vysporiadal tak prvostupňový správny orgán ako aj žalovaný. Mal za to, že žalovaný v odvolacom konaní nemohol prihliadať na námietky žalobcov uvedené v ich odvolaní, pretože ako vyplýva z komentára k ustanoveniu § 137 stavebného zákona, v konaniach podľa stavebného zákona sa vyskytujú občianskoprávne a iné námietky, o ktorých podľa právneho poriadku prináleží rozhodovať súdu, s tým, že ide predovšetkým o námietky týkajúce sa vlastníckych a užívacích práv k pozemkom a stavbám. Poukázal na to, že stavebný úrad musí dôsledne vyhodnotiť charakter námietok, či ide skutočne o občianskoprávne námietky, alebo námietky územnotechnického prípadne stavebnotechnického charakteru, ktoré sú upravené inými právnymi predpismi, napr. vyhláškou č. 83/1976 Zb. o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu v znení neskorších predpisov, pričom môže dôjsť aj k vzájomnému prelínaniu posúdenia námietok s prihliadnutím na ustanovenie § 127 ods. 1 Občianskeho zákona, podľa ktorého si uplatnili žalobcovia svoje právo v konaní na Okresnom súde v Prešove žalobou pod sp. zn. 15C 128/03, v ktorom konaní si uplatňujú svoje práva ako vlastníci susediaceho pozemku proti stavebníkovi P. Š. a jeho manželke M. Š., ktorým bolo vydané sporné dodatočné povolenie stavby „Hospodárskej budovy“ ako susedom. Aj podľa názoru krajského súdu s poukazom na ustanovenie § 137 stavebného zákona nebolo preto potrebné ako prejudiciálnou otázkou v tomto konaní zaoberať sa námietkou, že žalobcovia v 1. a 2. rade vedú so stavebníkmi spor na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 15C 128/03.

Krajský súd nemal pochybnosti o dôslednom zistení skutočného stavu veci ako aj o vyvedení správnych záverov na základe dôkazov, ktoré vykonal prvostupňový správny orgán a s ktorými sa stotožnil aj žalovaný v napadnutom rozhodnutí. Poukázal na dôvody rozhodnutia žalovaného, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil, pričom považoval za nepochybné, že pri rozhodovaní o odvolaní žalobcov žalovaný postupoval v súlade so zákonnými ustanoveniami, ktoré citoval. Konštatoval, že závery žalovaného vychádzajú z logického úsudku a dôvody uvedené v prvostupňovom rozhodnutí ako aj rozhodnutí žalovaného považuje za dostatočne presvedčivé a pravdivé.

Súčasne krajský súd poukázal na to, že pre súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1, veta prvá O.s.p.), a preto ak stavebník neplní podmienky rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby pod bodmi 1 až 17, je postihovaný za priestupok tak, ako to upravuje stavebný zákon v ustanovení §§ 105 až 107.

Krajský súd po preskúmaní rozhodnutí a postupu správnych orgánov v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutia a postup správnych orgánov v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, subjektívne práva žalobcov neboli v tomto konaní porušené, a preto žalobu ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p.. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobcovia v konaní nemali úspech a žalovaný aj pri úspechu v konaní nemá zo zákona nárok na náhradu trov konania.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu v zákonnej lehote podal odvolanie v mene žalobcov ich právny zástupca. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vytýkal súdu prvého stupňa, že v napadnutom rozsudku vec nesprávne právne posúdil. Uviedol, že žalobcovia v podanej žalobe poukázali na skutočnosť, že nadmerný a pre danú lokalitu absolútne neprimeraný chov hospodárskych zvierat – hydiny, holubov a kôz na susednom pozemku, ktoré sú ustajnené v hospodárskej budove (o dodatočné povolenie stavby, ktorej ide v tomto konaní) ohrozuje ich práva a oprávnené záujmy ako účastníkov konania v rozsahu väčšom, ako je to pre danú lokalitu primerané a v rozsahu väčšom, ako sa v prípade výstavby rodinných domov v danej lokalite pôvodne počítalo. Vytýkal správneho orgánu, že uvedenú skutočnosť nezohľadnil a neskúmal. Poukázal na to, že hospodárska budova (maštal) na chov hospodárskych zvierat je vzdialená od okien domu žalobcov 4 až 5 metrov a jej užívanie obmedzuje vlastnícke právo žalobcov a obmedzuje ich v užívaní ich vlastnej nehnuteľnosti. Ďalej uviedol, že užívanie predmetnej stavby v spojení s prejavmi tohto chovu nielenže môže ohroziť, ale priamo obmedzuje práva žalobcov ako vlastníkov susedného pozemku a má dlhodobý negatívny dopad na ich zdravie a kvalitu ich bývania. Vyslovil názor, že stavebný zákon už pre prípad možnosti, že užívaním stavby by sa mohli ohroziť záujmy spoločnosti alebo účastníkov vo väčšom rozsahu, než sa počítalo v územnom rozhodnutí, ukladá stavebnému úradu povinnosť žiadosť o stavebné povolenie zamietnuť, ktoré ustanovenie sa má primerane použiť aj pre dodatočné povolenie stavby, keďže užívaním stavby dochádza k obmedzovaniu práv žalobcov v rozsahu väčšom, ako je to primerané okolitým pomerom a s určitosťou aj v rozsahu väčšom, ako sa pôvodne plánovalo v územnom rozhodnutí, a preto stavebný úrad nemal stavbu hospodárskej budovy dodatočne povoliť, s poukazom na to, že mal postupovať v súlade s ust. § 88a ods. 7 stavebného zákona a aplikovať ust. § 62 ods. 4 stavebného zákona na existujúci stav v danej lokalite.

Proti rozsudku krajského súdu podali odvolanie aj žalobcovia. Žiadali dodatočné povolenie stavby manželov Š. povoliť na hospodársku budovu, ktorá bude slúžiť na iné účely okrem chovu hosp. zvierat a holubov v tejto radovej zástavbe a zároveň žiadali, aby súd chovy hosp. zvierat v tejto stavbe zakázal. Uviedli, že sa domáhajú hygieny svojho bývania, zdravého životného prostredia a čistého vzduchu. Poukázali na to, že v roku 2007 stavebný úrad obce L. vydal dodatočné povolenie stavby a odsúhlasil chov hosp. zvierat, pričom stavebný úrad L. vedel, že stavebník nemá vybudovanú vodotesnú žumpu, ako aj, že do dnešného dňa nie je na túto stavbu vydané kolaudačné rozhodnutie a nie je vybudovaná vodotesná žumpa. Namietali, že pre stavebný úrad obce L. je dôležité to, že vydal dodatočné povolenie stavby a uznesenie na chov zvierat na základe veľmi závažných nedostatkov, ktoré negatívne vplývajú na ich životné prostredie, hygienu a kvalitu bývania. Ďalej uviedli, že samotné dodatočné povolenie hosp. budovy pre stavebníka p. Š. a jeho manželku nie je v rozpore s územným plánovaním obce L., pretože v rozpore s verejnými záujmami je účel tejto stavby slúžiacej pre chov hosp. zvierat, hydiny a holubov pre stavebníka p. Š. a jeho manželku, keďže zrealizovaný stavebný objekt ohrozuje a bude ohrozovať verejný záujem a má a bude mať negatívny vplyv na životné prostredie, čo je dôkazom susedského sporu podľa § 127 OZ vedeného na Okresnom súde v Prešove od roku 2003. Vyslovili názor,

že obec schvaľovala chov v roku 2007 protiprávne, stavebný úrad obce L. hrubo porušil tento verejný záujem, keď pri svojom schvaľovaní nebral do úvahy negatívny vplyv na životné prostredie, keď si bol vedomý ich niekoľkých sťažností, ktoré boli označené ako opodstatnené a dobre vedel, že v tomto smere prebieha súdny spor, a aj napriek tomu schvaľoval, čím porušil práva dotknutých subjektov. Namietali postup obecného úradu L., keď vydal kladné stanovisko k chovu p. Š. a jeho manželke, pričom ich svojím postupom diskriminoval a porušil ich ľudské práva vyplývajúce z Ústavy SR čl. 44. Vytýkali správne orgánu pokiaľ sa odvoláva na stanovisko regionálnej a veterinárnej správy, tvrdiac, že vyjadrenie veterinára nemá nič spoločné s negatívnym vplyvom chovu na životné prostredie a hygienu bývania, pretože veterinár pri stanovení posudku vychádza zo zákona č. 39/2007 o veterinárnej starostlivosti, ktorá sa výlučne zameriava na veterinárne požiadavky na zdravie a ochranu zvierat. Nedostatky stavebného úradu, ktoré neboli zohľadnené pri dodatočnom povolení stavby v rozhodnutí SÚ SP 296/2007/104 uviedli nasledovne: 1/ stavba určená na chov mala a bude mať negatívny vplyv na životné prostredie – závažný problém – súdny spor § 127 OZ od roku 2003; 2/ vydávanie uznesenia na počty chovu č. 46/2007, ktoré nebolo právne ošetrené a vydané uznesenie nie je rozhodnutie obecného úradu L.; 3/ pri vydaní záväzného posudku RvaPS v Prešove bol porušený stavebný zákon 50/1976 Zb. § 43d ods. 1 písm. c), ods. 4, pričom nezvažovala a nezohľadňovala aj lokalitu chovu, kde v zákone § 44 ods. 1 písm. a) musí byť zohľadnený aj stavebný zákon; 5/ obec vstúpila do konania a rozhodovania súdov protiprávne a vydávala uznesenia a rozhodnutia, v predmete prebiehajúceho súdneho sporu v tejto veci; 6/ podľa § 66 ods. 2, písm. b) stavebného zákona stavba nie je v súlade s ochranou verejných záujmov, predovšetkým zdravia ľudí a životného prostredia; 7/ obecný úrad sa nevyjadril a nereagoval na ich niekoľko sťažností k vplyvu chovu na kvalitu a hygienu ich bývania. K tvrdeniam žalovaného uviedli, že dali včas zamietavé stanovisko k predmetnej stavbe, ktoré stavebné úrady neskúmali. Vyjadrenie p. Š. prednesené na pojednávaní súdu prvého stupňa považovali za klamlivé, zavádzajúce, rozporuplné a protirečivé. Žiadali, aby odvolací súd vo veci rozhodol tak, že stavbu „Hospodárska budova“ pre stavebníka p. Š. a p. Š. na parcele č. X. povolí a chov na ktorý je hosp. budova určená pre stavebníka p. Š. a p. Š. na parcele č. X. zakáže.

Žalovaný sa na odvolanie žalobcov vyjadril tak, že žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. S dôvodmi uvedenými v odvolaní žalobcov nesúhlasil. Uviedol, že v konkrétnej veci bolo vykonané dokazovanie dostatočne, vo veci bol riadne zistený skutkový stav a námietky žalobcov neboli dostatočné na preukázanie nesprávnosti postupu a zákonnosti rozhodovania vo veci. Uviedol, že tvrdenie žalobcov o tom, že dodatočne povolená stavba predstavuje priame porušenie ich vlastníckeho práva, nebolo stavebným úradom ani prvostupňovým správnym súdom zistené, pričom je zrejmé, najmä vzhľadom k vyjadreniam stavebníka v konaní pred prvostupňovým súdom, že k porušovaniu vlastníckych práv žalobcov dochádza v dôsledku nesplnenia povinností, ktoré stavebný úrad uložil stavebníkovi v záväzných podmienkach napadnutého rozhodnutia, ktoré konanie zakladá priestupkovú zodpovednosť stavebníka a pokiaľ takéto konanie považujú žalobcovia za ujmu vo svojich vlastníckych právach, nejde o ujmu vyvolanú nezákonným napadnutým rozhodnutím, ktoré práve naopak malo jej vzniku zabrániť. Poukázal na to, že splnenie povinností stavebníka je možné vynucovať v exekučnom konaní. Záverom svojho písomného vyjadrenia sa žalovaný opätovne dovoľával zamietnutia odvolania práve z dôvodu, že už i samotné žalobné námietky neboli dôvodné, keď poukazujú na nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, pretože boli uplatnené oneskorene a preto sa nimi žalovaný vôbec nebol povinný zaoberať, ktorá skutočnosť nemôže spôsobiť nezákonnosť rozhodnutia. Poukázal na to, že žalobca v II. rade v určenej lehote nevzniesol vôbec žiadnu námietku proti dodatočnému povoleniu stavby a žalobkyňa v I. rade v liste zo dňa 16.11.2007 uviedla len nasledovné: „...Nesúhlasím,

je vedené súdne konanie na súde v Prešove sp. zn. 15C 128/03, súdne konanie doposiaľ nebolo skončené...“, iné námietky proti dodatočnému povoleniu stavby vnesené neboli a to aj napriek výslovnému poučeniu o tom, že na neskoršie námietky sa zo zákona neprihliada. Konštatoval, že na námietky, ktoré žalobcovia zrozumiteľne formulovali prvýkrát až v podanom odvolaní, nebol žalovaný povinný prihliadať s výnimkou prípadu, keď by poukazovali na nesúlad stavby so zákonom alebo iným všeobecne záväzným predpisom, na ktorý je žalovaný povinný prihliadnuť ex lege, teda zo zákona. Ďalej poukázal na to, že koncentračná zásada je vyjadrením zásady vigilanti iura a jej účelom je racionalizácia stavebného konania, v ktorom je stavebný úrad povinný vysporiadať sa s množstvom námietok vznesených účastníkmi konania, ktorých môže byť napr. pri líniových stavbách i niekoľko sto, a ak by zákon časovo neobmedzil možnosť uplatňovania námietok, znemožnil by tým de facto stavebnému úradu vydanie rozhodnutia vo veci, keďže tento by sa musel zaoberať dokazovaním a neustálym odôvodňovaním námietok, ktoré by si účastníci uplatňovali kedykoľvek v priebehu celého správneho konania. Ďalej uviedol, že odvolacie námietky žalobcov uplatnené v konaní o dodatočnom povolení stavby síce oneskorene poukazovali na nesúlad stavby so zákonom alebo všeobecne záväzným predpisom, avšak vykonaným dokazovaním bolo zistené, že nie sú dôvodné. Vyslovil názor, že nemali ani povahu oneskorenej občianskoprávnej námietky v zmysle ust. § 137 stavebného zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalobcov (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s ust. § 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa ust. § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2), a dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre zamietnutie žaloby.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný zamietol odvolanie účastníkov správneho konania – žalobcov, proti rozhodnutiu Stavebného úradu obce L. o dodatočnom povolení stavby „Hospodárska budova“ v kat.úž. L. a prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a súčasne rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a konania im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vyporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci je rozhodnutie žalovaného a konanie mu predchádzajúce, ktorým rozhodnutím bolo rozhodnuté s konečnou platnosťou o žiadosti stavebníkov na vydanie dodatočného povolenia stavby „Hospodárska budova“.

Odvolací súd rozhodol o odvolaní žalobcov bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., pretože prejednanie odvolania na pojednávaní nepovažoval za potrebné, keďže vo veci nevykonával dokazovanie, a nie je to v rozpore s verejným záujmom. Vec preskúmal na základe predloženej dokumentácie spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu a žalobcovia a ani ich právny zástupca v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa nenavrhovali vykonanie

dôkazov a v odvolaní ani nenamietali primeraným spôsobom zistenie skutkového stavu žalovaným. Odvolací súd považoval za postačujúce preskúmanie danej veci na základe spisovej dokumentácie, keďže v tomto štádiu konania sa mali vyriešiť iba právne otázky.

Medzi účastníkmi konania ostala sporná predovšetkým otázka týkajúca sa legalizácie pôvodnej – hospodárskej budovy vzhľadom na jej účel využitia z dôvodu jej vplyvov na pohodu bývania žalobcov a životné prostredie.

Podľa § 88 a ods. 1, 2, 4, 5, 6, 7 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov - stavebného zákona, **ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi.** Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

Ak vlastníka stavby požadované doklady nepredloží v určenej lehote alebo ak sa na ich podklade preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

V rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby stavebný úrad dodatočne povolí už vykonané stavebné práce a určí podmienky na dokončenie stavby alebo nariadi úpravy už realizovanej stavby.

Ak sa v konaní o dodatočnom povolení stavby preukáže rozpor s verejnými záujmami alebo stavebník v určenej lehote nesplní podmienky rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

Stavebný úrad nariadi odstránenie stavby aj v prípade, ak stavebník v určenej lehote

- a) nepredloží žiadosť o dodatočné povolenie stavby,
- b) nesplní podmienky rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby.

Na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66.

Podľa § 66 Stavebného zákona **v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie. Záväznými podmienkami uskutočňovania stavby sa zabezpečí, prípadne určí ochrana verejných záujmov, predovšetkým zdravia ľudí a životného prostredia, dodržanie príslušných technických predpisov, prístup a užívanie stavby osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, lehotu na dokončenie stavby, plnenie požiadaviek uplatnených v záväzných stanoviskách podľa § 140b dotknutými orgánmi, ak nie sú určené správnymi rozhodnutiami, prípadne požiadavky vlastníkov sietí a zariadení verejného dopravného technického vybavenia na napojenie na tieto siete, stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba, ak sa stavba uskutočňuje svojpomocou, použitie vhodných stavebných výrobkov, povinnosť oznámiť začatie stavby. V záväzných podmienkach uskutočňovania stavby sa podľa potreby ďalej určí: predloženie podrobnejšej dokumentácie ešte pred začatím stavby, ktorá je potrebná na kontrolu dodržania podmienok určených na vyhotovenie stavby,**

oznámenie určitého štádia stavby na účel výkonu štátneho stavebného dohľadu, predloženie dokladov, odborných expertíz, meraní a posudkov, podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie, odvádzanie povrchových vôd, úpravy okolia stavby a podmienok ochrany zelene, prípadne jej premiestnenia, vymedzenie nevyhnutného rozsahu plôch pozemkov, ktoré budú tvoriť súčasť staveniska, podrobnosti pre opatrenia na susednom pozemku alebo na stavbe podľa § 135, spodrobnenie statických výpočtov na vyhotovenie stavby, oznámenie mena (názvu) a adresy (sídla) zhotoviteľa stavby, ak bude určený vo výberovom konaní [§ 62 ods. 1, písm. d)], úľavy na vytýčenie stavby (§ 75a ods. 1), požiadavky na označenie stavby na stavenisku.

Podľa § 61 ods. 1, stavebného zákona stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny, sa neprihliada.

V zmysle § 140 Stavebného zákona ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov – správny poriadok).

Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (§ 3 ods. 1, 2, 4 Správneho poriadku).

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 1, 2 Správneho poriadku).

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v konaní postupovali náležite v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci zistili skutočný stav, a preto ich právne závery boli správne. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď žalobu zamietol.

Z predloženého spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasť tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu, odvolací súd zistil, že obec L. ako

stavebný úrad rozhodnutím č. SÚ SP 296/2007/104 zo dňa 19.11.2007 vydala dodatočné povolenie stavby „Hospodárskej budovy“, ktorá je umiestnená na pozemku v kat. úz. L. a súčasne pre dokončenie stavby, primerane podľa § 66 stavebného zákona určil záväzné podmienky v bodoch 1 až 17.

Proti uvedenému rozhodnutiu sa v zákonnej lehote odvolali žalobcovia, namietajúc predovšetkým, že stavebníci chovom zvierat v hospodárskej budove narušajú hygienu ich bývania a znečisťujú ich životné prostredie, pod stavbou je pivnica plná vody a hnojovky, ktorá steká dole pre nekvalitu betónu stavby a znečisťuje ich pozemok, žiadali vydať stavebníkom zákaz chovu zvierat.

Žalovaný správny orgán preskúmaným rozhodnutím prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcov zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalovaný správny orgán po preskúmaní odvolaní napadnutého rozhodnutia a predloženého spisu, dospel k názoru, že konaním a rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu nedošlo k takému porušeniu hmotnoprávnych a procesnoprávnych predpisov, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu tohto rozhodnutia. Poukázal na to, že z vyjadrení a stanovísk dotknutých orgánov vyplynulo, že predmetná stavba po splnení podmienok uložených stavebníkom v dodatočnom povolení stavby nemôže mať negatívny vplyv na riadne užívanie susedných nehnuteľností. Uviedol, že k účelu užívania stavby v danom prípade v rámci stavebného i odvolacieho konania Regionálna veterinárna a potravinová správa Prešov vydala súhlas s dodatočným povolením predmetnej stavby. Konštatoval, že stavebný úrad v konaní posúdil návrh v súlade s § 88a stavebného zákona aj z hľadiska súladu s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom, vyhodnotil projektovú dokumentáciu a námietky vznesené v konaní v súlade s platnou legislatívou a svoje rozhodnutie o nich dostatočne a zrozumiteľne odôvodnil.

Odvolací súd z administratívneho spisu ďalej zistil, že obec L. ako stavebný úrad vydala oznámenie o začatí konania o dodatočné povolenie stavby a nariadila ústne konanie dňa 19.11.2007 o 10.00 hod., v ktorom účastníkov poučila tak, že môžu svoje námietky k žiadosti o dodatočné povolenie stavby uplatniť najneskôr pri tomto ústnom konaní, inak sa na ne neprihliadne. Žalobcovia v 1. a v 2. rade svoju neprítomnosť na ústnom konaní písomne ospravedlnili a k návrhu stavebníkov podali zhodné stanovisko listom overeným dňa 16.11.2007 tak, že „nesúhlasím je vedené súdne konanie na súde v Prešove sp.zn. 15C 128/03, súdne konanie nebolo doposiaľ ukončené“.

Predpokladom začatia stavebného konania podľa § 88a stavebného zákona je zistenie stavebným úradom, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, pričom stavebný úrad začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania a osobitnými predpismi. Na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66 stavebného zákona upravujúce stavebné konanie o vydaní stavebného povolenia. Stavebný úrad v tomto konaní môže nariadiť odstránenie stavby za splnenia zákonných podmienok ustanovených v § 88a ods. 2, ak vlastníka stavby požadované doklady nepredloží v určenej lehote, alebo ak sa na ich podklade preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, alebo aj v prípade podľa § 88a ods. 6, ak stavebník nepredloží žiadosť o dodatočné povolenie stavby a nesplní podmienky rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby.

Zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 88a upravuje jednak postup vlastníka nepovolenej stavby a jeho povinnosti a jednak postup stavebného úradu pri nepovolených stavbách. Z odsekov 1 a 2 vyplýva, že dôkazné bremeno preukázať, že ďalšia existencia nepovolenej stavby alebo stavby uskutočňovanej v rozpore so stavebným povolením nie je v rozpore s verejnými záujmami, spočíva na vlastníkovi stavby, keďže sa dopustil porušenia zákona. Vlastník stavby na základe výzvy stavebného úradu si sám a na vlastné náklady musí zaobstarat' všetky potrebné doklady, t.j. rozhodnutia, stanoviská a vyjadrenia dotknutých orgánov štátnej správy a obce. Verejným záujmom sa v tejto súvislosti rozumejú záujmy chránené osobitnými zákonmi, všeobecne záväznými vyhláškami, nariadeniami, záväznými časťami slovenských technických noriem a pod.. Posúdenie súladu s nimi vykonáva stavebný úrad ako príslušný prvostupňový orgán štátnej správy. Musí posúdiť najmä súlad s platnou územnoplánovacou dokumentáciou z hľadiska súladu s funkčným využitím, určené záväzné limity a regulatívy, ktoré vykonáva obec. Rozsah požadovaných dokladov nie je taxatívne vymedzený, ale stavebný úrad pri ich určení vychádza predovšetkým z ustanovenia § 126 stavebného zákona, ktoré sa týka ochrany zložiek životného prostredia a iných osobitných záujmov podľa toho, o aký druh stavby ide, na aký účel sa má stavba užívať, ktoré záujmy budú stavbou dotknuté, kde je stavba umiestnená, či sú v predmetnom území vyhlásené ochranné pásma, a pod..

Zákonodarca v právnej norme § 61 ods. 1 stavebného zákona ustanovuje právo účastníkom stavebného konania predložiť **svoje námietky najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne.**

V stavebnom konaní, obdobne ako v územnom konaní, platí koncentračná zásada, to znamená, že po termíne určenom stavebným úradom sa na pripomienky a námietky účastníkov konania neprihliada a stanoviská dotknutých orgánov, ktoré sa nevyjadřili, sa považujú za kladné. Stavebný úrad však musí zainteresované subjekty na túto skutočnosť písomne upozorniť a jednoznačne určiť lehotu na uplatnenie ich pripomienok a námietok.

Zo skutkových okolností v danej veci vyplýva, že obec L. ako stavebný úrad rozhodnutím dodatočne povolil stavbu hospodárskej budovy, po tom, ako mal v konaní o dodatočnom povolení tejto stavby preukázaný súlad tejto stavby s verejnými záujmami na základe záväzného stanoviska Regionálnej potravinovej správy Prešov č. 716/2007, z ktorého vyplynulo, že príslušný orgán verejnej správy súhlasí s chovom hospodárskych zvierat pre chovateľa P. Š. v „Hospodárskej budove“, ktoré stanovisko je pre stavebný úrad záväzné. Žalovaný sa náležite vypořiadal s námietkami žalobcov uvedenými v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu a dostatočne skúmal otázku súladu predmetnej stavby postavenej stavebníkmi bez stavebného povolenia s verejnými záujmami. Správne orgány oboch stupňov postupovali v konaní v súlade s koncentračnou zásadou v stavebnom konaní, pretože zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že žalobcom bolo v súlade so zákonom oznámené začatie stavebného konania o dodatočné povolenie predmetnej stavby, boli riadne predvolaní na ústne konanie a v oznámení boli súčasne vyzvaní na podanie stanoviska k tejto stavbe s poučením, že námietky môžu uplatniť najneskôr na ústnom konaní, inak sa na ne neprihliadne. Žalovaný v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia náležitým spôsobom uviedol skutkové a právne závery, ku ktorým dospel po preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa napadnutého odvolaním žalobcov.

Žalobcovia zákonným spôsobom uplatnili len námietku nesúhlasu so stavbou, z ktorej vyplynul dôvod nesúhlasu tak, že je vedené súdne konanie na súde v Prešove sp.zn. 15C 128/03, ktoré nebolo doposiaľ ukončené, iné námietky v stavebnom konaní o dodatočné

povolenie stavby nevzniesli. Správny orgán prvého stupňa z úradnej povinnosti skúmal súlad predmetnej stavby s verejnými záujmami a s ochranou životného prostredia, náležite posúdil záväznú stanoviská dotknutých orgánov verejnej správy a svoje zistenia aj riadne odôvodnil v rozhodnutí. Žalovaný v odvolacom konaní vzhľadom na koncentračnú zásadu v zmysle § 61 ods. 1 stavebného zákona nemohol prihliadnuť na námietky žalobcov uvedené v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu, ktorými zdôvodňovali svoj nesúhlas s predmetnou stavbou. Súd prvého stupňa posudzujúc v preskúmvacom konaní žalobné námietky, v podstate zhodných s odvolacím dôvodom, dospel k zhodnému záveru ako žalovaný správny orgán, že tieto vznesené námietky nie je možné považovať za dôvodné. Odvolací súd sa so skutkovým a právnym záverom súdu prvého stupňa stotožnil, pretože z administratívneho spisu správnych orgánov oboch stupňov vyplýva, že stavebníci podali na výzvu stavebného úradu žiadosť o dodatočné povolenie predmetnej stavby a predložili stanoviská dotknutých orgánov štátnej správy, z ktorých vyplynul záver, že predmetná stavba nie je v rozpore s verejným záujmom a s ochranou životného prostredia.

Súdy pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutí a postupu správnych orgánov sú viazané rozsahom dôvodov namietaných žalobcom v žalobe.

Zo skutkových okolností v danej veci vyplýva, že žalobcovia v žalobe ako aj v odvolaní proti prvostupňovému rozsudku nenamietajú povolenie predmetnej stavby, ale namietajú a nesúhlasia najmä s tou skutočnosťou, že stavebníkom sa rozhodnutiami správnych orgánov povolil chov domácich zvierat.

Z administratívneho spisu však vyplýva, že žalobcovia v stavebnom konaní v danej veci nevzniesli námietky skúmania vplyvu chovu domácich zvierat na ich pohodu bývania a zásahu do ich vlastníckych práv, keďže vo svojom stanovisku podanom písomne na základe oznámenia stavebného úradu o začatí konania vo veci dodatočného povolenia predmetnej stavby vyjadrili len svoj nesúhlas s oznámením, že prebieha súdny spor, ktorý nie je doposiaľ skončený a na ústne konanie stanovené stavebným úradom sa nedostavili. Aj podľa názoru odvolacieho súdu tvrdenie žalobcov uvedené v ich stanovisku zo 16.11.2007 „nesúhlasím je vedené súdne konanie na súde v Prešove sp.zn. 15C 128/03 súdne konanie nebolo doposiaľ ukončené“, nie je možné vyhodnotiť žiadnym iným spôsobom ako vyjadrenie ich všeobecného nesúhlasu s predmetnou stavbou, bez uvedenia konkrétnych namietaných dôvodov. Až v odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa žalobcovia namietali predovšetkým, že stavebníci chovom zvierat v hospodárskej budove narušajú hygienu ich bývania a znečisťujú ich životné prostredie, pod stavbou je pivnica plná vody a hnojovky, ktorá steká dole pre nekvalitu betónu stavby a znečisťuje ich pozemok a žiadali vydat' stavebníkom zákaz chovu zvierat. Z uvedených dôvodov v súlade s koncentračnou zásadou ustanovenou v § 61 ods. 1 stavebného zákona, odvolací súd v danej veci dospel k záveru, že námietky žalobcov sa prekludovali, keďže žalobcovia ich nevzniesli do začatia ústneho konania nariadeného stavebným úradom a ani na tomto ústnom konaní, na ktorom sa nezúčastnili, ospravedlniac svoju neprítomnosť, napriek tomu, že v oznámení o začatí predmetného stavebného konania boli vyzvaní na podanie stanoviska s upozornením, že svoje námietky môžu uplatniť najneskôr na ústnom konaní, inak na neskôr uplatnené námietky sa neprihliada.

Z rovnakého dôvodu odvolací súd nemohol prihliadnuť ani na námietky žalobcov uvedené v ich odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa, z ktorých dôvodov považovali rozhodnutie žalovaného za nezákonné a ktoré označili ako nedostatky stavebného úradu, ktoré

neboli zohľadnené pri dodatočnom povolení stavby v rozhodnutí SÚ SP 296/2007/104 v bodoch 1 až 6.

Odvolací súd nesúhlasil ani s názorom žalobcov vysloveným v ich odvolaní, že obec schvaľovala chov v roku 2007 protiprávne, Stavebný úrad obce L. hrubo porušil tento verejný záujem, keď pri svojom schvaľovaní nebral do úvahy negatívny vplyv na životné prostredie, keď si bol vedomý ich niekoľkých sťažností, ktoré boli označené ako opodstatnené a dobre vedel, že v tomto smere prebieha súdny spor, aj napriek tomu schvaľoval, čím porušil práva dotknutých subjektov. Stavebný úrad bol povinný prihliadať zo zákona, či povoľovaná stavba je v súlade s verejným záujmom a skúmať jej vplyv na životné prostredie. Zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že obec L. ako stavebný úrad vychádzala pri svojom rozhodovaní so stanoviskami príslušných orgánov verejnej správy, ktoré sa k týmto otázkam vyjadrovali a dali súhlasné stanovisko k povoleniu predmetnej stavby, ktoré stanovisko bolo pre stavebný úrad záväzné.

Odvolací súd neprihliadol ani na námietku žalobcov, ktorou vytýkali správne orgány, že sa odvolával na stanovisko regionálnej a veterinárnej správy, tvrdiac, že vyjadrenie veterinára nemá nič spoločné s negatívnym vplyvom chovu na životné prostredie a hygienu bývania, pretože veterinár pri stanovení posudku vychádza zo zákona č. 39/2007 o veterinárnej starostlivosti, ktorá sa výlučne zameriava na veterinárne požiadavky na zdravie a ochranu zvierat. Stavebný úrad postupoval v danom prípade v súlade s § 44 ods. 1, písm. a/ zákona č. 39/2007 Z.z. o veterinárnej starostlivosti v znení neskorších predpisov, z ktorého vyplýva, že záväzný posudok regionálnej veterinárnej a potravinovej správy sa musí vyžiadať v územnom konaní, stavebnom konaní a kolaudačnom konaní (§ 32, 35, 37, 43c, 43d a 76 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku /stavebný zákon/ v znení neskorších predpisov) ak sa týka stavieb a zariadení, ktoré sú určené na chov zvierat, pričom na vydanie záväzného posudku sa všeobecný predpis o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb.) nevzťahuje (§ 44 ods. 3 uvedeného zákona).

Odvolací súd nesúhlasil ani s názorom právneho zástupcu žalobcov, že ak stavebný zákon už pre prípad možnosti, že užívaním stavby by sa mohli ohroziť záujmy spoločnosti alebo účastníkov vo väčšom rozsahu, než sa počítalo v územnom rozhodnutí, ukladá stavebnému úradu povinnosť žiadosť o stavebné povolenie zamietnuť a toto ustanovenie sa primerane má použiť aj pre dodatočné povolenie stavby, a preto ak užívaním stavby dochádza k obmedzovaniu práv žalobcov v rozsahu väčšom, ako je to primerané okolitým pomerom a s určitosťou aj v rozsahu väčšom, ako sa pôvodne plánovalo v územnom rozhodnutí, stavebný úrad nemal stavbu hospodárskej budovy dodatočne povoliť; mal postupovať v súlade s ust. § 88a ods. 7 stavebného zákona a aplikovať ust. § 62 ods. 4 stavebného zákona.

Podľa § 88a ods. 7 stavebného zákona na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66 stavebného zákona.

Podľa § 88a ods. 2 stavebného zákona ak vlastník stavby požadované doklady nepredloží v určenej lehote alebo ak sa na ich podklade preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

Z uvedenej právnej úpravy vyplýva, že stavebný úrad v konaní o dodatočné povolenie stavby postupuje podľa ustanovení §§ 58 až 66 stavebného zákona, ktoré upravujú konanie o povolení stavby, v tom prípade pokiaľ zákonodarca v konaní o dodatočnom povolení stavby neustanovuje inak. Z právnej úpravy ustanovujúcej konanie o dodatočné povolenie stavby

však vyplýva, že stavený úrad po splnení zákonných podmienok môže rozhodnúť o odstránení stavby. Vychádzajúc z účelu právnej úpravy dodatočného povolenia stavby vyplýva úmysel zákonodarcu právne upraviť postavenie stavieb, ktoré boli postavené bez stavebného povolenia tak, že stavebný úrad buď vydá dodatočné povolenie stavby alebo nariadi jej odstránenie. Zamietnutím návrhu na vydanie dodatočného povolenia stavby by ostal zachovaný status stavby postavenej bez stavebného povolenia so všetkými s tým súvisiacimi a teda aj negatívnymi vplyvmi, pričom takáto aplikácia vybočuje z medzí zákonom sledovaného účelu stavebného konania, ustanoveného stavebným zákonom, sledujúceho, aby stavby boli postavené na základe a v súlade so stavebným povolením.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov v danej veci postupovali zákonným spôsobom, pre svoje rozhodnutie si zadovážili dostatok skutkových podkladov a zistený skutkový stav náležite vyhodnotili, rozhodnutie vydali v zmysle § 47 správneho poriadku v spojení s § 140 stavebného zákona a svoje rozhodnutia aj riadne odôvodnili.

Z uvedených dôvodov, pokiaľ krajský súd žalobu zamietol, odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1, 2 potvrdil.

Odvolaciemu súdu záverom nedá poukázať na to, že zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že nie je ani tak sporná legalizácia predmetnej stavby, keď samotní žalobcovia žiadali dodatočné povolenie stavby manž. Š. povoliť avšak na hospodársku budovu, ktorá bude slúžiť na iné účely okrem chovu hosp. zvierat a holubov v danej radovej zástavbe, ale spor spočíva práve v účele využitia tejto stavby, keďže žalobcovia zároveň žiadali, aby súd chovy hosp. zvierat v tejto stavbe zakázal.

V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti, že predmetným dodatočným stavebným povolením hospodárskej stavby stavebný úrad určil pre stavebníka záväzné podmienky, z ktorých mu vyplynulo vykonať také stavebné úpravy, ktoré by zamedzili negatívny vplyv chovu zvierat na susedov – žalobcov, čoho sa v podstate žalobcovia vo svojich podaniach aj domáhajú. Pokiaľ stavebník tieto úpravy uložené mu v záväzných podmienkach stavebného povolenia neuskutočnil, stavbu neskolaudoval, a napriek tomu ju naďalej užíva v pôvodnom stave, je povinnosťou stavebného úradu z úradnej povinnosti začať správne konanie o uloženie sankcie v zmysle ust. §§ 105 až 107 stavebného zákona, alebo postupovať podľa § 88a ods. 5 stavebného zákona.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 250k ods. 1. Žalobcom nepriznal náhradu trov tohto konania pre ich neúspech v konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 20. júla 2011

**JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
P. Szimeth